



ارزیابی توان توریستی و اکوتوریستی منطقه هزار جریب و نقش آن در توسعه پایدار منطقه

(مطالعه موردی هزار جریب بهشهر)

لالة آموزگار^۳

محمدیث فغانی^۲

سید حسن زالی^۱

چکیده

با گسترش تمدن و رشد بیش از پیش شهرنشینی و زندگی مصنوعی و ماشینی، تقاضای سیاحت و سیر و سفر به ویژه به مناطق بکر و طبیعی روز به روز رو به افزایش است. به طوری که مشتاقان این امر با عنوان گردشگر و اکوتوریست در نقاط مختلف کره زمین این امر را به یک صنعت پرسود و دوست دار محیط زیست تبدیل کرده اند لذا توجه به ماهیت گردشگری و پیامدهای ناشی از آن وظیفه همه محققانی است که می توانند به نوعی در این راه مفید واقع شوند. در این پژوهش سعی شده تا پتانسیل های یکی از بهشت های گم شده ایران زمین در حوزه توریسم و اکوتوریسم بررسی شود. روش تحقیق در این پژوهش ترکیبی از روش های تاریخی، توصیفی، استادی و میدانی است. منطقه مورد بررسی هزار جریب بهشهر می باشد. هزار جریب نامی است که از دیرباز تاکنون به منطقه ای مشتمل بر مناطق کوهستانی شهرستان های بهشهر، نکاء، ساری، و شرق سوادکوه در استان مازندران و قسمتی از ناحیه کوهستانی شهرستان های سمنان و دامغان اطلاق می شود. این منطقه جزئی از منطقه کوهستانی البرز بوده دارای روستاهای پراکنده و کوچک است. نتایج بررسی نشان می دهد که با توجه به امکانات و پتانسیلهای غنی اعم از جنگل، مرتع، معادن، رودخانه، آبشار ها، غارها و جانوران وحشی این منطقه مستعد اکوتوریسم بوده و وجود دره های زیبا، اماکن مقدس کهن، تپه های باستانی، آثار قبرستان های زمان زردهستیان و کهن تر از آن و روستاهای زیبا همراه با هوایی پاک و خنک ییلاقی آن را از پتانسیل بالای توریستی برخوردار نموده است. وجود فرآورده های فرعی جنگلی و مرتعی چون میوه های وحشی، گیاهان دارویی و عسل و همچنین امکان گسترش صنایع دستی از دیگر جنبه های مهم در جلب توریست محسوب می شود که این منطقه از پتانسیل بالایی از آن برخوردار است. به نظر می رسد که با انجام برنامه ریزی های چند بعدی می توان گردشگری را در این منطقه توسعه و ساماندهی نموده سبب تقویت اقتصاد مردم این منطقه شده و توسعه پایدار این بخش وسیع و زیبا را تضمین نمود.

واژه های کلیدی: توریسم، اکوتوریسم، هزار جریب، توسعه پایدار

۱- هیئت علمی دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری؛ hassan.zali@gmail.com

۲- دانشجویان کارشناسی ارشد مرتعداری دانشکده منابع طبیعی ساری

۳- دانشجوی کارشناسی مرتع و آبخیزداری دانشکده منابع طبیعی ساری